

Bruksela, 24 lutego 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0046(COD)

6845/23
ADD 4

TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 lutego 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	SWD(2023) 47 final
Dotyczy:	DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI - SPRAWOZDANIE ZE STRESZCZENIA OCENY SKUTKÓW - towarzyszący dokumentowi: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania gigabitowych sieci łączności elektronicznej oraz uchylające dyrektywę 2014/61/UE (akt w sprawie infrastruktury gigabitowej)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument SWD(2023) 47 final.

Załącznik: SWD(2023) 47 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.2.2023 r.
SWD(2023) 47 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI
STRESZCZENIE SPRAWOZDANIA Z OCENY SKUTKÓW

Towarzyszący dokumentowi:

**WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

**w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania gigabitowych
sieci łączności elektronicznej oraz uchylające dyrektywę 2014/61/UE (akt w sprawie
infrastruktury gigabitowej)**

{COM(2023) 94 final} - {SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final}

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

Ocena skutków wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania gigabitowych sieci łączności elektronicznej oraz uchylającego dyrektywę 2014/61/UE (akt w sprawie infrastruktury gigabitowej) wynikająca z przeglądu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej

A. Zasadność działań

Na czym polega problem i dlaczego jest to problem na szczeblu UE?

Zapewnienie we wszystkich państwach członkowskich pełnego dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, w tym zarówno sieci światłowodowych, jak i sieci 5G, wiąże się z dwoma wyzwaniami: wysokimi kosztami wdrażania sieci oraz utrzymującym się powolnym tempem wdrażania sieci. Zapotrzebowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw na szybką i powszechną łączność wysokiej jakości wzrasta jednak szybko w całej UE, a zapotrzebowanie to wzrosło wskutek pandemii COVID-19. Dyrektywa w sprawie zmniejszenia kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej z 2014 r. („dyrektywa”) nie okazała się w pełni skuteczna w zmniejszaniu kosztów wdrażania sieci szerokopasmowych. Wynika to głównie z faktu, że elastyczność, jaką zapewniono państwom członkowskim w zakresie niewdrażania niektórych środków lub stosowania zwolnień, spowodowała niespójne wdrażanie w całej UE oraz zróżnicowaną wykładnię niektórych przepisów w ramach rozstrzygania sporów na gruncie krajowym i wytycznych. Ponadto ambicje i zakres dyrektywy nie odpowiadają już rozwojowi rynku i technologii.

Co należy osiągnąć?

Głównym celem jest przyczynienie się do osiągnięcia celów cyfrowej dekady na 2030 r. w zakresie połączeń gigabitowych określonych w programie polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie”, a tym samym przyczynienie się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Aby zwiększyć zasięg i ułatwić wdrażanie stacjonarnych i bezprzewodowych/ruchomych sieci o bardzo dużej przepustowości w UE, celem jest zmniejszenie kosztów i przyspieszenie wdrażania takich sieci dzięki optymalizacji wdrażania i ponownego wykorzystania infrastruktury technicznej oraz opracowaniu spójnych, usprawnionych i cyfrowych procedur administracyjnych dotyczących wdrażania sieci w całej UE.

Na czym polega wartość dodana podjęcia działań na poziomie UE (zasada pomocniczości)?

Doświadczenie zdobyte podczas wdrażania dyrektywy pokazało, że unijne cele dotyczące łączności nie mogą zostać osiągnięte przez same państwa członkowskie w rozsądnym terminie i przy najbardziej efektywnym wykorzystaniu inwestycji prywatnych i publicznych. Środki przyjęte do tej pory przez państwa członkowskie różnią się znacznie, czasami nawet między poszczególnymi regionami lub gminami. Ta różnorodność przepisów uniemożliwia operatorom uzyskanie korzyści skali i powoduje bariery dla inwestycji transgranicznych. Ma to również wpływ na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku nieodłącznych zastosowań transgranicznych, takich jak jazda autonomiczna i połączona, które wymagają powszechnej dostępności sieci o bardzo dużej przepustowości. Napotymane problemy są takie same w większości, jeśli nie we wszystkich państwach członkowskich.

B. Rozwiązania

Jakie są różne warianty działań służących osiągnięciu celów? Czy wskazano preferowany wariant? Jeżeli nie, dlaczego?

Rozważono i oceniono cztery warianty strategiczne.

- **Wariant 1** zakłada jedynie minimalną aktualizację instrumentu – jego zakres

obejmowałyby bardziej zaawansowane sieci, a niektóre przepisy zostałyby wzmocnione i wyjaśnione.

- **Wariant 2** obejmuje to, co zaproponowano w wariantcie 1; zakłada ponadto rozszerzenie zakresu obowiązków związanych z dostępem (i powiązanych obowiązków w zakresie przejrzystości), tak by obejmowały o publiczne aktywa związane z infrastrukturą techniczną *niebędące częścią sieci*, pewne zwolnienia dotyczące aktywów związanych z siecią o bardzo dużej przepustowości/wdrażania tej sieci w celu rozwiązania problemów dotyczących zachęt inwestycyjnych, a także wprowadzenie nowych środków mających na celu poprawę procedur udzielania zezwoleń.
- **Wariant 3** opiera się na wariantcie 2 (z wyjątkiem zwolnień dotyczących sieci o bardzo dużej przepustowości) i przewiduje ustanowienie nowych przepisów oraz opracowanie wytycznych na szczeblu UE w celu wyjaśnienia dostępu do infrastruktury technicznej (w tym wewnątrzbudynkowej) oraz koordynacji robót budowlanych. W jego ramach rozszerzono by również proaktywne obowiązki w zakresie przejrzystości na prywatnych operatorów sieci i wprowadzono by obowiązek cyfryzacji informacji dostarczanych za pośrednictwem pojedynczych punktów informacyjnych, w tym informacji georeferencyjnych. Wzmocniono by ponadto ogólnie procedury udzielania zezwoleń i wprowadzono obowiązek instalacji wewnątrzbudynkowego okablowania światłowodowego oraz ustanowienia krajowych norm dotyczących infrastruktury wewnątrzbudynkowej.
- **Wariant 4** zakłada – obok propozycji zawartych w wariantcie 3 – rozszerzenie obowiązków w zakresie dostępu i koordynacji robót budowlanych na wszystkich operatorów prywatnych oraz, w stosownych przypadkach, na niektórych operatorów niebędących operatorami sieci, a także wprowadzenie obowiązku normalizacji infrastruktury wewnątrzbudynkowej na szczeblu UE. Wariant ten wymagałby utworzenia wspólnej platformy cyfrowej dla istniejącej infrastruktury technicznej i planowanych robót budowlanych oraz mógłby umożliwić składanie wniosków o udzielenie zezwolenia.

Wszystkie warianty poza pierwszym wymagałyby przyjęcia nowego rozporządzenia. Ogólnie rzecz biorąc, wydaje się, że **wariant 3** pozwoli najskuteczniej zrównoważyć krótkoterminowe koszty wdrażania z korzyściami średnioterminowymi, ograniczyć niepotrzebne obciążenia regulacyjne do minimum oraz zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych z sektora łączności elektronicznej.

Jakie są opinie poszczególnych zainteresowanych stron? Jak kształtuje się poparcie dla poszczególnych wariantów?

Wszystkie zainteresowane strony zgadzają się co do konieczności zapewnienia wysokiej jakości łączności. Znaczna grupa operatorów i większość stowarzyszeń przedsiębiorców zwróciły uwagę na konieczność dalszej harmonizacji i regulacji na szczeblu UE, natomiast mniejsza liczba operatorów wskazała na potrzebę pozostawienia państwom członkowskim swobody w zakresie wdrażania i egzekwowania przepisów UE. Organy publiczne są bardziej niechętnie niż operatorzy w kwestii środków na szczeblu UE.

C. Skutki wdrożenia preferowanego wariantu

Jakie korzyści przyniesie wdrożenie preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Szacuje się, że wariant 3 doprowadzi do zwiększenia liczby nowych sieci wdrożonych przy ponownym wykorzystaniu infrastruktury technicznej lub koordynacji robót budowlanych do 470 000 km – zamiast 250 000 km przewidzianych w scenariuszu odniesienia. Spowodowałoby to również zmniejszenie kosztów wdrożenia sieci o 14,5 mld EUR oraz wymaganych dotacji publicznych o 2,4 mld EUR. Dzięki temu można byłoby uniknąć 0,7

mln ton emisji gazów cieplarnianych w okresie do 2030 r. Prawdopodobnie wariant ten przyniesie korzyści społeczne, w szczególności poprzez zmniejszenie przepaści cyfrowej między obszarami miejskimi a obszarami wiejskimi, oraz korzyści gospodarcze, zwłaszcza dzięki ponownemu zainwestowaniu spodziewanych oszczędności kosztów.

Jakie są koszty wdrożenia preferowanego wariantu lub – jeśli go nie wskazano – głównych wariantów?

Wariant 3 wiąże się z szacunkowymi kosztami *jednorazowymi* w wysokości 70 mln EUR. Kwota ta obejmuje 15 mln EUR w przypadku dostawców sieci łączności elektronicznej, a pozostała część dotyczy głównie administracji publicznej i związana jest z wprowadzeniem spójnych procedur udzielania zezwoleń i platform cyfrowych. Dochodzą do tego koszty stałe w wysokości 6–7 mln EUR w przypadku organów ds. rozstrzygania sporów i pojedynczych punktów informacyjnych.

Oczekuje się jednak, że po dokonaniu tej inwestycji wariant 3 przyniesie operatorom sieci łączności elektronicznej *roczne* oszczędności kosztów administracyjnych w wysokości 40 mln EUR, związane z lepszym dostępem do infrastruktury technicznej i udoskonalonymi procedurami składania wniosków o zezwolenie. Oszczędności kosztów operacyjnych uzyskają również organy publiczne, w tym gminy. Korzyści te mogą być ewentualnie rozszerzone, jeżeli internetowe platformy ds. udzielania zezwoleń będą wykorzystywane również przez inne sektory, tak jak ma to już miejsce w kilku państwach członkowskich.

Jakie są skutki dla MŚP i konkurencyjności?

Nie przewidziano żadnych szczególnych obowiązków dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) jako nabywców usług gigabitowych, natomiast MŚP działające jako operatorzy sieci mogą odczuwać takie same skutki jak inne przedsiębiorstwa. Obecny brak dostępu do infrastruktury technicznej i utrzymujące się wysokie ceny połączeń gigabitowych stanowią jednak istotne wyzwania, **w szczególności dla MŚP i drobnych dostawców usług publicznych**, ponieważ ograniczają ich zdolność do korzystania ze wzrostu wydajności związanego z szybszymi sieciami szerokopasmowymi i zaawansowanymi aplikacjami cyfrowymi. Obecna różnorodność przepisów i praktyk na szczeblu krajowym i niższym niż krajowy stanowi również przeszkodę dla przedsiębiorstw pragnących osiągnąć korzyści skali, co wpływa na **konkurencyjność UE**.

Czy przewiduje się znaczące skutki dla budżetów i administracji krajowych?

Szacuje się, że preferowany wariant wiąże się z *jednorazowymi* kosztami w wysokości około 35–40 mln EUR dla władz lokalnych, związanymi głównie z procedurami udzielania zezwoleń i cyfrowymi platformami ds. udzielania zezwoleń. W przypadku organów rozstrzygania sporów i pojedynczych punktów informacyjnych koszt *jednorazowy* wynosi 10–15 mln EUR, a – jak już wspomniano – koszt *stały* wynosi 6–7 mln EUR.

Władze lokalne zaoszczędziłyby jednak 3–4 mln EUR rocznie dzięki cyfryzacji procesów udzielania zezwoleń i wymogom dotyczącym zapewnienia dostępu do urządzeń publicznych niebędących częścią sieci. Ponadto budżety krajowe państw członkowskich mogą liczyć na potencjalne oszczędności w wysokości 2,4 mld EUR związane z dotacjami, które w przeciwnym razie byłyby wymagane do wprowadzenia technologii „światłowodu do domu” w 90 % gospodarstw domowych.

Czy wystąpią inne znaczące skutki?

Szybsze wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości, oparte na bardziej energooszczędnych technologiach, w szczególności światłowodzie i 5G, ułatwiłoby unijną dwójaką transformację – ekologiczną i cyfrową. Oczekuje się, że doprowadzi to również do zmniejszenia elektrochłonności funkcjonowania łączności elektronicznej, co przyczyni się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, choć potencjalnie może to zostać zniwelowane przez szybszy wzrost ruchu danych. Dzięki zwiększonemu ponownemu wykorzystywaniu istniejącej infrastruktury technicznej oraz lepszej koordynacji robót budowlanych wdrażanie

sieci będzie również bardziej zrównoważone pod względem środowiskowym.
Proporcjonalność?
Wniosek stanowi ukierunkowany środek z zakresu polityki o intensywności proporcjonalnej do jego celów. Uwzględnia on wszystkie istotne obszary za pomocą kompleksowego zestawu środków i przewiduje ograniczenia w celu zapewnienia proporcjonalności, np. zwolnienia z obowiązków w zakresie przejrzystości nałożonych na operatorów sieci i organy publiczne oraz wprowadzenie zasady dorozumianego udzielenia zezwolenia w celu uwzględnienia kwestii konstytucyjnych.
D. Działania następne
Kiedy nastąpi przegląd przyjętej polityki?
Komisja przedstawi sprawozdanie, w którym oceni rozporządzenie, po upływie pięciu lat od daty jego wejścia w życie.